

Cadoul perfect

Aurora Cristea

Din vremuri de demult, apuse, neuitate,
Dintr-o trăire sfântă, dulce solemnitate
Fost trăitor în Rai și renegat de Duh
Suflet orbecăind adesea prin văzduh.

Un Om își plânge viața, pierdutul Paradis
De mii de ani fiind un chinuit proscris
Și într-o rugă vie, mereu neîntreruptă
Cu demoni și cu patimi în permanentă luptă.

Adamul cel dintâi, fatalul păcătos
Cel ce s-a lepădat de Dumnezeu Hristos
Trăiește acum în noi, aşa cum s-a prezis
Cu toată slăbiciunea și tot ce-i interzis.

Fiu neascultător, de-a lungul și de-a latul
Împrăștiind voit pe-ntrig pământ păcatul
Vei înțelege oare, cândva, în astă viață
Să nu fii neclintit, cu sufletul de gheătă?

Să ai acea căldură, să plângi ce ai pierdut
Să te împaci cu toți, să nu fii iar căzut
S-ajungi să fii un dar lui Dumnezeu cel bun
Un glob de aur sfânt din bradul de Crăciun.